

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania

(Cauza C-132/05) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Regulamentul (CEE) nr. 2081/92 — Protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare — Brânză „Parmigiano Reggiano” — Utilizarea denumirii „parmesan” — Obligația unui stat membru de a sancționa din oficiu utilizarea abuzivă a unei denumiri de origine protejate)

(2008/C 92/03)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: E. de March, S. Grünheid și B. Martenczuk, agenți)

Interveniente în susținerea reclamantei: Republica Cehă (reprezentant: T. Boček, agent), Republica Italiană (reprezentanți: I. M. Braguglia, agent, și G. Aiello, avvocato dello Stato)

Pârâtă: Republica Federală Germania (reprezentanți: M. Lumma, A. Dittrich, agenți, și M. Loschelder, Rechtsanwalt)

Interveniente în susținerea pârâtei: Regatul Danemarcei (reprezentant: J. Molde, agent), Republica Austria (reprezentant: E. Riedl, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 13 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CEE) nr. 2081/92 al Consiliului din 14 iulie 1992 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare (JO L 208, p. 1) — Lipsa unor măsuri de interzicere a utilizării denumirii „Parmesan” pentru produse care nu îndeplinesc cerințele prevăzute în caietul de sarcini al denumirii de origine protejate „Parmigiano Reggiano”

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Comisia Comunităților Europene este obligată la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Italiană, precum și Republica Austria suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 132, 29.5.2005.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 21 februarie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Tele2 Telecommunication/Telekom-Control-Kommission

(Cauza C-426/05) ⁽¹⁾

(Comunicații electronice — Rețele și servicii — Cadru de reglementare comun — Articolele 4 și 16 din Directiva 2002/21/CE (Directivă cadru) — Cale de atac — Procedură administrativă de analiză a pieței)

(2008/C 92/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Tele2 Telecommunication GmbH

Pârâtă: Telekom-Control-Kommission

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Verwaltungsgerichtshof — Interpretarea articolelor 4 alineatul (1) și 16 alineatul (3) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195) — Procedură de analiză a pieței — Noțiunea de persoană „afectată” sau „căreia i s-a adus atingere” („betroffen”) — Legislație națională care nu recunoaște calitatea de parte în procedură („Parteistellung”) decât destinatarului deciziei de a impune, modifica sau elimina obligații de reglementare specifice, cu excluderea întreprinderilor concurente

Dispozitivul

- 1) Noțiunea de utilizator sau de întreprindere „afectat(ă)”, în înțelesul articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru), precum și aceea de parte „căreia i s-a adus atingere” în înțelesul articolului 16 alineatul (3) din această directivă trebuie să fie interpretate în sensul că pot viza nu numai o întreprindere care are (a avut) o putere semnificativă pe piața relevantă, care face obiectul unei decizii adoptate de o autoritate națională de reglementare în cadrul unei proceduri de analiză a pieței vizate la articolul 16 din aceeași directivă și al cărei destinatar este, ci și pe utilizatorii și întreprinderile concurente ale unei astfel de întreprinderi, care nu sunt ei înșiși destinatarii acestei decizii, dar ale căror drepturi sunt afectate în mod defavorabil de aceasta.

2) O dispoziție de drept național care, în cadrul unei proceduri neconvenționale de analiză a pieței, nu recunoaște calitatea de parte decât întreprinderilor care au (au avut) o putere semnificativă pe piața relevantă, pentru care sunt impuse, modificate sau retrase obligații de reglementare specifice, nu este, în principiu, contrară articolului 4 din Directiva 2002/21. Totuși, este de competența instanței de trimitere să verifice că dreptul procesual intern garantează apărarea drepturilor pe care le au, în temeiul ordinii juridice comunitare, utilizatorii și întreprinderile concurente ale unei întreprinderi care are (a avut) o putere semnificativă pe piața relevantă într-un mod care nu este mai puțin favorabil decât cel aplicabil apărării drepturilor interne comparabile și care nu aduce atingere eficacității protecției juridice a acestor utilizatori și a acestor întreprinderi, care este garantată la articolul 4 din Directiva 2002/21.

(¹) JO C 22, 28.1.2006.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză

(Cauza C-201/06) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Produse de uz fitosanitar — Importuri paralele — Procedură de autorizare a introducerii pe piață — Condiții — Origine comună a produsului de uz fitosanitar importat paralel și a produsului de referință)

(2008/C 92/05)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: B. Stromsky, agent)

Pârâtă: Republica Franceză (reprezenți: G. de Bergues și R. Loosli-Surrans, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Regatul Țărilor de Jos (reprezentant: H. G. Sevenster, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Art. 28 CE — Cerința unei origini comune a produsului de uz fitosanitar importat paralel și a produsului de referință

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Comisia Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Regatul Țărilor de Jos suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 165, 15.7.2006.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 februarie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Netto Supermarkt GmbH & Co. OHG/Finanzamt Malchin

(Cauza C-271/06) (¹)

(A șasea directivă TVA — Articolul 15 punctul 2 — Scutire pentru livrările de bunuri la export în afara Comunității — Neîndeplinirea condițiilor de scutire — Falsificarea probei exportului de către client — Furnizor care dă dovadă de diligența unui comerciant avizat)

(2008/C 92/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: Netto Supermarkt GmbH & Co. OHG

Intimat: Finanzamt Malchin

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesfinanzhof — Interpretarea dreptului comunitar în materia TVA, în special a articolului 15 punctul 2 din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Rambursarea TVA-ului corespunzător unei livrări de bunuri la export obținută în temeiul unor documente falsificate — Scutire din motive de echitate